Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. července 1970

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zvukových výstražných zařízení motorových vozidel

(70/388/EHS)

(Úř. věst. L 176, 10.8.1970, s. 12)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 87/354/EHS, ze dne 25. června 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Dánska, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Akt o přistoupení Řecka	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Akt o přistoupení Španělska a Portugalska	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A5**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. července 1970

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zvukových výstražných zařízení motorových vozidel

(70/388/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru,

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na jejich zvuková výstražná zařízení;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možné použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel [1];

vzhledem k tomu, že pravidla pro zvuková výstražná zařízení by měla zahrnovat požadavky týkající se nejen montáže těchto zařízení na vozidlo, ale i konstrukce těchto zařízení;

vzhledem k tomu, že harmonizovaný postup schvalování typu zvukových výstražných zařízení umožní každému členskému státu ověřovat plnění společných požadavků na konstrukci a zkoušení a informovat o výsledku ostatní členské státy zasláním kopie certifikátu schválení typu konstrukční části vystaveného pro každý typ zvukového výstražného zařízení; že umístění značky EHS schválení typu na všechna zařízení, která byla vyrobena ve shodě se schváleným typem, vyloučí nutnost technického ověření těchto zařízení v ostatních členských státech,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Každý členský stát udělí schválení typu pro každý typ zvukového výstražného zařízení, který splňuje požadavky na konstrukci a zkoušení stanovené v bodě 1 přílohy I.

2. Členský stát, který uděluje schválení typu, přijme podle potřeby a popřípadě ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států nezbytná opatření k ověření, že vyráběná zařízení jsou shodná se schváleným typem. Toto ověření se omezí na namátkovou kontrolu.

[1] Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

▼B

Článek 2

Pro každý typ zvukového výstražného zařízení, který schválí podle článku 1, přidělí členské státy výrobci nebo jeho pověřenému zástupci značku EHS schválení typu podle vzoru uvedeného v bodě 1.4 přílohy I.

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zabránily užívání značek, které by mohly vést k záměně zvukových výstražných zařízení, jejichž typ byl schválen podle článku 1, s jinými zařízeními.

Článek 3

1. Členské státy nesmějí zakázat uvedení zvukových výstražných zařízení na trh z důvodů týkajících se jejich konstrukce nebo funkčního principu, pokud jsou opatřena značkou EHS schválení typu.

2. Toto ustanovení však nebrání členskému státu, aby taková opatření přijal proti zvukovým výstražným zařízením, která jsou opatřena značkou EHS schválení typu, jestliže soustavně nevykazují shodu se schváleným typem.

O přijatých opatřeních dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody svého rozhodnutí. Rovněž se použije článek 5.

Neshodnost se schváleným typem ve smyslu prvního pododstavce nastane, pokud nejsou dodrženy horní nebo dolní mezní hladiny stanovené v bodě 1.2.1.6 přílohy I.

Článek 4

Příslušný orgán každého členského státu zašle do jednoho měsíce příslušným orgánům ostatních členských států kopie certifikátu schválení typu pro každý typ zvukového výstražného zařízení, pro který schválení typu udělil nebo udělit odmítl.

Článek 5

1. Pokud členský stát, který udělil EHS schválení typu, zjistí, že se více zvukových výstražných zařízení opatřených touž značkou schválení typu neshoduje s typem, který byl schválen, přijme nezbytná opatření, aby byla znovu zajištěna shodnost vyráběných zařízení se schváleným typem. O přijatých opatřeních, která mohou vést až k odejmutí EHS schválení typu, uvědomí příslušný orgán dotyčného státu příslušné orgány ostatních členských států. Stejná opatření tento orgán přijme, jestliže je o takové neshodnosti informován příslušnými orgány jiného členského státu.

2. Příslušné orgány členských států se do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odejmutí EHS schválení typu s uvedením důvodů.

3. Pokud členský stát, který udělil EHS schválení typu, popírá závadu ve shodnosti, o které byl uvědoměn, usilují dotyčné členské státy o urovnání sporu. Průběžně o tom informují Komisi. V případě potřeby uskuteční Komise vhodná jednání s cílem dosáhnout urovnání sporu.

Článek 6

Veškerá rozhodnutí o odmítnutí nebo odejmutí schválení typu pro typ zvukového výstražného zařízení nebo o zákazu jeho uvedení na trh nebo jeho užívání, učiněná na základě předpisů přijatých k provedení této směrnice, musí být podrobně odůvodněna. Rozhodnutí se oznamuje

▼B

dotčené osobě s uvedením možnosti podat opravné prostředky, která jsou jí podle platných právních předpisů členských států k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 7

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu vozidla nebo vnitrostátní schválení typu vozidla z důvodů týkajících se jeho zvukového výstražného zařízení, jestliže je toto zařízení opatřeno značkou EHS schválení typu a jestliže je namontováno v souladu s požadavky bodu 2 přílohy I.

▼A1

Článek 7a

Členské státy nesmějí odmítnout ani zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání motorových vozidel z důvodů týkajících se jejich zvukového výstražného zařízení, pokud je toto zařízení opatřeno schvalovací značkou a bylo zabudováno v souladu s požadavky uvedenými v příloze I bodě 2.

▼B

Článek 8

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích, s karoserií nebo bez karoserie, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských traktorů a strojů a strojů pro veřejné práce.

Článek 9

Změny nutné pro přizpůsobení požadavků příloh I a II technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článku 13 směrnice Rady ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby bylo Komisi sděleno znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

1. EHS SCHVÁLENÍ TYPU ZVUKOVÉHO VÝSTRAŽNÉHO ZAŘÍZENÍ

1.1 Výstražné zařízení musí vysílat ustálený zvuk.

1.2 Výstražné zařízení musí mít takové akustické vlastnosti (kmitočtové spektrum zvuku, hladinu akustického tlaku) a mechanické vlastnosti, aby vyhovělo v uvedeném pořadí následujícím zkouškám.

1.2.1 *Měření hladiny akustického tlaku*

1.2.1.1 Výstražné zařízení se zkouší v dostatečně tichém otevřeném prostředí ([1]) (hladina akustického tlaku pozadí a větru musí být nejméně 10 dB (A) pod měřenou hladinou akustického tlaku) nebo v bezdozvukové komoře; mikrofon měřicího zařízení se umístí ve směru nejvyšší hladiny akustického tlaku ve vzdálenosti 2 m od předního okraje zařízení, mikrofon i zařízení se umístí 1,2 m nad povrchem země.

1.2.1.2 Měří se váhovou funkcí *A* podle normy IEC (Mezinárodní elektrotechnická komise) zvukoměrem vyhovujícím typu popsanému v publikaci IEC 179, 1. vydání (1965).

1.2.1.3 Zařízení se napájí napětím 6,5 V, 13 V nebo 26 V, měřenému na svorkách zdroje elektrického napájení, což odpovídá jmenovitému napětí 6 V, 12 V nebo 24 V.

1.2.1.4 Odpor napájecího vedení včetně přechodového odporu svorek a kontaktů činí:

0,05 Ω pro soustavu 6 V,

0,10 Ω pro soustavu 12 V,

0,20 Ω pro soustavu 24 V.

1.2.1.5 Zařízení se pomocí dílů dodaných výrobcem pevně namontuje na opěru, jejíž hmotnost je nejméně desetinásobkem hmotnosti zařízení nebo nejméně 15 kg.

1.2.1.6 Za výše uvedených podmínek nesmí být příslušná hladina akustického tlaku vyšší než 118 dB (A) a nižší než 105 dB (A).

1.2.1.7 Časová prodleva mezi okamžikem aktivace zařízení a okamžikem, kdy je dosaženo minimální hladiny stanovené v bodě 1.2.1.6, nemá být větší než 0,2 s při měření za teploty okolí (20 ± 5) °C.

Toto ustanovení se vztahuje zejména na pneumatická nebo elektropneumatická zařízení.

1.2.1.8 Pneumatická nebo elektropneumatická zařízení musí mít při tlakovzdušném okruhu uspořádaném podle specifikace výrobce stejné akustické vlastnosti, jaké se požadují u elektrických zvukových výstražných zařízení.

1.2.2 *Zkoušky životnosti*

1.2.2.1 Výstražné zařízení se napájí některým ze jmenovitých napětí podle bodu 1.2.1.3 vedením o odporu podle bodu 1.2.1.4; zařízení se uvede v činnost 50 000krát, vždy po dobu jedné sekundy následovanou přestávkou čtyř sekund. Při zkoušce musí být zařízení ofukováno proudem vzduchu o rychlosti přibližně 10 m/s.

1.2.2.2 Při zkoušení v bezdozvukové komoře musí tato komora mít dostatečný objem, aby byl možný normální rozptyl tepla, které zařízení během zkoušky životnosti vyzařuje.

1.2.2.3 Teplota okolí ve zkušební komoře musí být v rozmezí od + 15 °C do + 30 °C.

([1]) Toto prostranství může mít například tvar otevřené plochy o poloměru 50 m, s prakticky rovinnou střední částí o poloměru nejméně 20 m, s povrchem z betonu, asfaltu nebo podobného materiálu, nepokrytou prachovým sněhem, vysokou trávou, volnou zeminou nebo škvárou. Měří se za pěkného počasí. Mimo měřící osobu, která odečítá z měřicího přístroje, nemá být nikdo v blízkosti zvukového výstražného zařízení nebo mikrofonu, jelikož přítomnost pozorovatelů v blízkosti zařízení nebo mikrofonu může podstatně ovlivnit údaje na měřidle. Údaje zvukoměru, které zřejmě nesouvisejí s charakterem celkové hladiny akustického tlaku, se při odečítání zanedbávají.

▼B

1.2.2.4 Jestliže se po 25 000 zapnutích hladina akustického tlaku zařízení změnila oproti hladině akustického tlaku před zkouškou, je možno zařízení seřídit. Po 50 000 zapnutích a po případném dalším seřízení musí zařízení vyhovět při zkoušce podle bodu 1.2.1.

1.2.3 *Akustické zkoušky*

1.2.3.1 Spektrum zvuku vyzařovaného zařízením a měřené ve vzdálenosti 2 m musí mít v kmitočtovém pásmu 1 800 Hz až 3 550 Hz hladinu akustického tlaku vyšší než kterákoliv frekvenční složka nad 3 550 Hz a v žádném případě ne nižší než 105 dB (A).

1.2.3.2 Požadavky bodu 1.2.3.1 musí být splněny výstražným zařízením, které bylo podrobeno zkoušce podle bodu 1.2.2 a které je napájeno napětím v rozmezí od 115 % do 95 % jmenovitého napětí.

1.2.3.3 Činné napětí musí odpovídat hodnotám podle bodu 1.2.1.

1.2.3.4 Odpor napájecího vedení včetně vnitřního odporu baterie a kontaktů musí odpovídat hodnotám podle bodu 1.2.1.

1.2.3.5 Zkoušené zařízení i mikrofon musí být umístěny v téže výšce; mikrofon se nastaví proti přední straně výstražného zařízení ve směru nejvyšší hladiny akustického tlaku.

1.2.3.6 Zařízení se pomocí dílů dodaných výrobcem pevně namontuje na opěru, jejíž hmotnost je nejméně desetinásobkem hmotnosti zařízení, resp. nejméně 30 kg.

1.2.3.7 Výše uvedená zkouška se provede v bezdozvukové komoře.

1.3 **Zkoušky pro schválení typu**

1.3.1 Zkoušky pro schválení typu se provedou pro každý typ na dvou vzorcích dodaných ke schválení výrobcem; oba vzorky se podrobí všem zkouškám a musí vyhovět technickým ustanovením uvedeným v této příloze.

1.4 **Značka schválení typu**

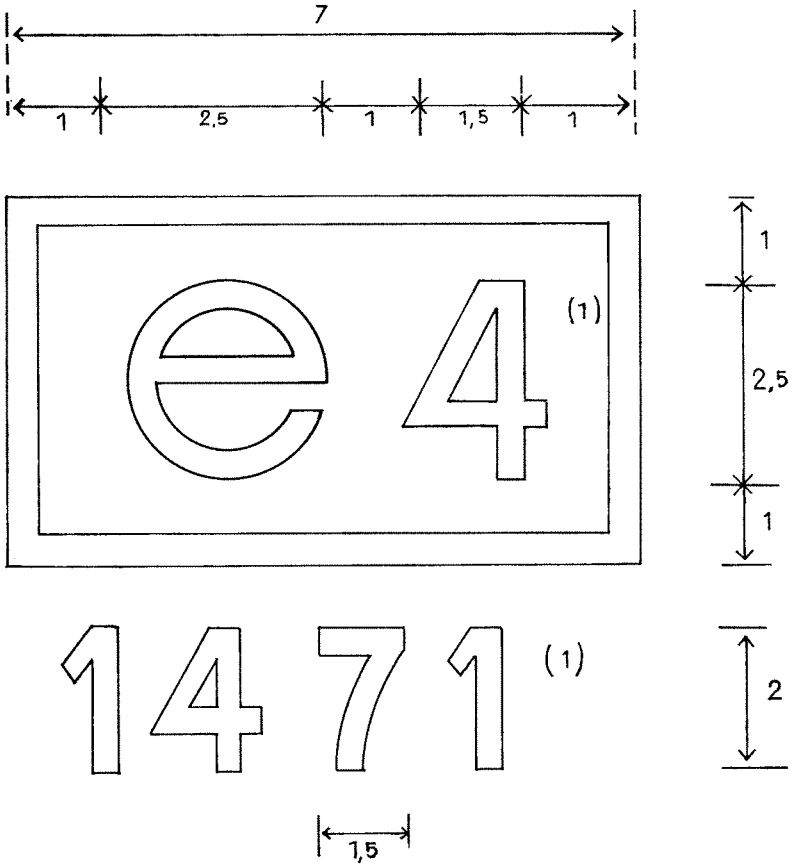
1.4.1 Značku schválení typu tvoří obdélník, ve kterém je vepsáno malé písmeno **e** a rozlišovací číslo státu, který schválení typu udělil ►**A3** (1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 6 pro Belgii, 9 pro Španělsko, 11 pro Spojené království, 13 pro Lucembursko, DK pro Dánsko, ►**M1** EL pro Řecko ◄, IRL pro Irsko, P pro Portugalsko ►**A4** ,12 pro Rakousko, 17 pro Finsko, 5 pro Švédsko ◄ ►**A5** ,8 pro Českou republiku, 29 pro Estonsko, CY pro Kypr, 32 pro Lotyšsko, 36 pro Litvu, 7 pro Maďarsko, MT pro Maltu, 20 pro Polsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko ◄, ►**M2** 34 pro Bulharsko, 19 pro Rumunsko ◄) ◄. V blízkosti obdélníku se umístí číslo schválení typu odpovídající číslu certifikátu schválení vystaveného pro dotyčný typ.

1.4.2 Značka schválení (znak a číslo) se umístí na tělese zvukového výstražného zařízení tak, aby po montáži výstražného zařízení na vozidlo byla zvnějšku zřetelně viditelná.

1.4.3 Jednotlivé značky musí být zřetelně čitelné a nesmazatelné.

1.4.4 Rozměry níže zobrazené značky schválení typu jsou vyjádřeny v mm; jsou to rozměry minimální. Poměry rozměrů musí být zachovány.

▼B

(1) Čísla uvedená na nákresu jsou pouze pro informaci.

2. VLASTNOSTI ZVUKOVÉHO VÝSTRAŽNÉHO ZAŘÍZENÍ PO JEHO MONTÁŽI NA VOZIDLO

2.1 **Akustické zkoušky**

Při schvalování typu vozidla se vlastnosti výstražného zařízení namontovaného na vozidlo zkoušejí tímto způsobem:

2.1.1 Hladina akustického tlaku zařízení namontovaného na vozidle se měří v místě vzdáleném 7 m před vozidlem na otevřeném a pokud možno rovinném prostranství. Motor vozidla se zastaví. Účinné napětí musí odpovídat hodnotám podle bodu 1.2.1.

2.1.2 Měří se váhovou funkcí *A* podle normy IEC (Mezinárodní elektrotechnická komise).

2.1.3 Maximální hladina akustického tlaku se určí ve výšce mezi 0,5 m a 1,5 m nad vozovkou.

2.1.4 Tato maximální hladina nesmí být nižší než 93 dB (A).

▼B

PŘÍLOHA II

CERTIFIKÁT SCHVÁLENÍ TYPU

Název příslušného správního orgánu

Sdělení o schválení, odmítnutí nebo odejmutí schválení typu zvukového výstražného zařízení

.....

.....

Schválení typu č.: .....

1. Výrobní nebo obchodní značka .....
2. Druh (elektropneumatické výstražné zařízení, elektromagnetické výstražné zařízení s rezonanční deskou, elektromagnetická trubka atd.) .....
3. Jméno a adresa výrobce .....
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce .....
5. Napájecí napětí V
6. Jmenovité frekvence/jmenovitý pracovní tlak (1).....
   ..... Hz/kg/cm² (1)
7. Datum předložení ke schválení typu .....
8. Technická zkušebna .....
9. Datum a číslo protokolu zkušebny .....
10. Datum schválení/odmítnutí/odejmutí schválení (1).....
11. Místo .....
12. Datum .....
13. K tomuto certifikátu jsou připojeny následující dokumenty označené výše uvedeným číslem schválení typu: .....
    ..... výkresy, grafy a schémata výstražného zařízení.
14. Poznámky .....

.....

podpis

(1) Nehodící se škrtněte.